

10) Til Paragraphen føies som to nye Stykker:

a) Parter og Vidner skulle, naar Indkaldelse er nødvendig, tilsiges skriftlig med Aftens Varfel, samt under Angivelse af Sagen og den Egenkab, i hvilken de ville have at afgive Møde.

b) Givne Parterne Møde med Sagførere, ere disse berettigede til at deeltage i Forhandlingen indenfor de Grændser, der af Dommeren anvises.

11) Udkastets § 5 (§ 6) affattes saaledes:

Naar Dommeren efter Tilendbringelsen af Sagens Behandling finder, at der ikke er Anledning til at ikkende høiere Straf end Bøder indtil 10 Rd., simpelt Fængsel indtil 8 Dage, Tvangsarbejde indtil 12 Dage eller Klis for Børn, paakjender han Sagen, der i saa Fald hverken af Domsældte eller det Offentlige kan paaankes.

Befindes det derimod, at Indklagede ikke vil kunne affone sin Brøde med en Straf indenfor de nævnte Grændser, underretter Dommeren ham herom, og modtager da til Protokollen Indklagedes Erklæring, om han er villig til at underkaste sig en herefter af denne Rettens Afdeling affagt upaaankelig Dom eller foretrækker at see Sagen henviist til Paakjendelse af Criminal- og Politiretten. Foretrækker Indklagede dette Sidste, bliver Udskrift af den førte Protokol at tilstille Rettens Justitiarius til videre Foranstaltning, og Sagen at fremme efter de hidtil for offentlige Politifager gjældende Regler, dog at til Paakjendelsen ikkun udfordres 3de Assessorer, iblandt hvilke Dommeren i den Afdeling, hvorfra Sagen er kommen, ikke kan være.

Dommen i de Sager, der finde deres endelige Afgjørelse i en af Rettens Afdelinger for de offentlige Politifager, bør affiges i samme Retsmøde, hvori Sagen er optagen,

eller i alt Fald næste Retsdag, medmindre dens Behandling har været fortsat igjennem flere Retsmøder, i hvilket Tilfælde der tilstaaes Dommeren en Frist af indtil 8 Dage til Dommens Afgjelse. Sagens Parter blive i saa Fald skriftlig at indkalde med Aftens Varfel til at høre Dom affagt.

12) En ny Paragraph (§ 7) tilføies, saalydende:

Finder Dommeren, navnlig i Tilfælde af første Gang begaaet ringe Forseelse, at de oplyste Omstændigheder afgive tilstrækkelig Grund til ikke at gaae videre end til en Advarsel, skal han være beføiet til paa denne Maade at afgjøre Sagen, dog at der ogsaa herom steer fornøden Tilførsel i Protokollen. Fremdeles er Dommeren berettiget til at modtage den Indklagedes Tilbud om frivillig at erlægge en passende mindre Bøde for at undgaae Dom, saavelsof til at hæve en Sag, naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at fortsøge den videre, hvad enten Sagen er henviist til Retten fra Politidirecteuren eller reist efter Begjæring af en privat Klager, dog at denne i sidste Tilfælde deri samtykker.

Skulde Dommeren finde, at nogen for ham indledet Sag efter sin Betsaffenhed egner sig til egentlig criminalretlig Behandling, slutter han Sagen ved sin Protokol og tilstiller Politidirecteuren Udskrift af det Passerede til videre Foranstaltning.

13) En Slutningsparagraph (§ 8) tilføies, saalydende:

„Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1862.“

14) Lovens Titel forandres til:

„Lov angaaende nogle forandrede Bestemmelser for Behandlingen af offentlige Politifager i Kjøbenhavn.“

Alberti.

Bille.

Dresing,
Secretaire.

S. N. Hansen.

Jacobsen,
Formand.

Klein,
Ordfører.

Liebe.

Rimestad.

Tscherning.